

Ten tam nademnou, ten ví

Jiří Korn

Sám s hvězdnou magistrálou,
tam do neznáma šeptám své - haló,
má osmikráska, jak se jí spí?
Ten tam nade mnou, ten ví.

Snad trable nemá, snad ne.
Nač palce držím? Co jsou jí platné?
Má klidný spánek? O čempak sní?
Ten nade mnou, ten ví.

Pár představ teď v sítích mě vězní,
ne, nedám se splést,
zlý víkend, to údobí bez ní
já musím snést.

Snad teď se teprv svléká,
snad zhášet nechce, stínů se leká.
Jak může usnout, nejsem-li s ní?
Ten tam nade mnou, ten ví.

Prý každá se dá zmást v ten moment,
prý věrnost je klam.
Co zbývá, než říci - no comment,
já nevím sám.

Čas vleče se i chvátá...
Má lásko, napůl hříšná i svatá,
co vlastně skrýváš za tajemství?
Ten tam nade mnou, ten ví.